

w języku łacińskim, ukazało się *Collectio Missarum de Beata Maria Virgine* w języku francuskim. Jako Naród Maryjny, mamy nadzieję, że Księga ta w wydaniu polskim ukaże się możliwie szybko.

Łąd n. Warta

KS. ADAM DURAK SDB

T. FEDERICI, *Per conoscere Lui e la potenza della Resurrezione di Lui*. Per una lettura teologica del lezionario, Edizioni Dehoniane, Napoli 1987, s. 444.

Książka prof. T. Federici, zatytułowana *Aby poznać Jego i moc Jego Zmartwychwstania*, jest zbiorem miesięcznych wykładów profesora, dla kapłanów, osób zakonnych i świeckich przeprowadzonych w latach 1985—1986, we włoskiej diecezji Pozzuoli. Tytuł książki został zaczerpnięty z listu św. Pawła do Flp 3, 10. Istotne jest w nim słowo „poznać”, na co Autor przy ostatnim spotkaniu zwracał mi szczególną uwagę. Bowiem „poznać”, w znaczeniu biblijnym odnosi się do głębokiego doświadczenia życiowego podobnego temu, jakie zachodzi między matką i dzieckiem, między prawdziwymi przyjaciółmi, między oblubienicą i oblubieńcem itp. Wprawdzie w każdej z tych relacji zauważa się coś różnego, ale sprowadza się to wszystko do: całkowitego rozumienia się, wzajemnego zaakceptowania się, do prawdziwej miłości i życia z sobą na zawsze. „Poznać”, to doświadczyć w swoim życiu, jak Kościół, Oblubienica i Matka, szczególnie w niedziele i święta, z miłością prowadzi „wtajemniczonych” synów i córki, do pełni życia Trójcy Świętej. Bez wątpienia, punktem wyjścia jest tu sam Chrystus Zmartwychwstały w Duchu Świętym. Książka ta, przez biskupa diecezji Pozzuoli, który brał udział w wykładach profesora, została nazwana „prawdziwym darem dla Kościoła pielgrzymującego”. Zawiera ona pięć rozdziałów.

Pierwszy rozdział, ukazuje przepowiadanie Słowa Bożego jako „prima carità”, (co tak bardzo podkreślał Sobór Watykański II, np. KK 27; 41), w którym to przepowiadaniu zawsze celebруемy Zmartwychwstałego Chrystusa. Zwraca się tu szczególną uwagę na homilię, jej strukturę celebratywną i mistagogiczną, a także nie brak jej słów krytyki, „co nie jest homilią”.

Rozdział drugi, mający grubo ponad 200 stron, poświęcony jest „poznaniu” Lekcjonarza, cyklu „A”. Wydaje się on być „perłą” całości. Zawiera on bowiem zarówno „prawa interpretacji” biblijnoliturgicznej, całą technikę podejścia do tekstu, powiązań, uchwycenia sensu globalnego, łącznie z całym „symbolizmem” Słowa Bożego jak i „znakami”. W rozdziale tym wnikliwie są analizowane poszczególne teksty i „znaki”: Wigilii Paschalnej, Wielkiego Postu i Okresu Zwykłego. Oczywiście centrum jest tu Ewangelia, z której płyną dla nas, podczas celebracji, ożywcze treści dla całego przeżywanego Misterium. Można powiedzieć, że rozdział ten ukazuje nam, jak Chrystus Zmartwychwstały podczas celebracji roku liturgicznego, jest cały czas obecny ze swoimi wiernymi uczniami.

Trzeci rozdział tej książki, poświęcony psalmom, ukazuje nam „modlitwę Chrystusa” i „modlitwę Kościoła”. Najpierw Autor ukazuje „Psałterz” jako cudowny zbiór modlitw, próśb i hymnów, przedstawiając je według znanego nam podziału. Podkreśla w tym rozdziale szczególne znaczenie Jutrzni i Nieszpór oraz celebrowanej Liturgii Godzin przez biskupa i jego prezbiterium.

Rozdział czwarty uwypukla uwiłowany temat profesora Federiciego: Kościół Oblubienica i Matka, Święty i Powszechny, widziany oczyma Ojców Kościoła. Kościół Apostolski, ciągle się rozrastający, dzięki zbawczej

misji Kościoła lokalnego. Kończy się ten rozdział błyskawiczną lekturą tekstów Konstytucji o Liturgii Świętej, które przypominają Kościołom lokalnym, aby były żywym świadectwem Chrystusa Zmartwychwstałego w Duchu Świętym dla dzisiejszego świata.

Rozdział piąty jest jakby podsumowaniem całego bogatego materiału, który Autor daje nam do przemyślenia. W bardzo ciekawym słowniku biblijno-liturgicznym, przedstawia się tu, kim rzeczywiście Pan jest, jak się Go określa w liturgicznych tekstach oraz jakie z tego wypływają konsekwencje i postawy. To wszystko ma posłużyć wiernym, aby dzięki łasce Ducha Świętego poprzez celebrację Najświętszej Ofiary z Chrystusem, przez Niego i w Nim, mogli lepiej oddać chwałę Ojcu i poznać moc Jego Zmartwychwstania.

Na koniec pragnę dodać dwa słowa o Autorze. Prof. Tommaso Federici jest profesorem zwyczajnym teologii biblijnej na Pontificia Università Urbaniana. Przeszło 20 lat wykładał także na Papieskim Instytucie Liturgicznym w Rzymie. Jest człowiekiem świeckim. Doradcą Sekretariatu d/s Jedności Chrześcijan, dyrektorem cieszącego się dobrą marką „Euntes Docete”, współpracownikiem „L'Osservatore Romano”, autorem różnych książek i publikacji.

Dobrze byłoby, gdyby omawiana książka mogła trafić szczególnie do rąk duszpasterzy, którzy celebrując Jezusa Chrystusa Zmartwychwstałego, prowadzą Lud Boży do odkrywania nieskończonych bogactw, które ofiaruje nam Ojciec z Duchem Świętym w swoim Synu Jezusie Chrystusie.

Ląd n. Warta

KS. ADAM DURAK SDB

KS. JÓZEF KUDASIEWICZ, *Biblia — Historia — Nauka*, Kraków 1987, dodruk do wyd. II, Wyd. „Znak”, str. 431.

Zaraz we Wstępie do omawianej pozycji Autor zaznacza, że będzie w swojej książce mówić nie tyle o Biblii, historii i nauce, ile przede wszystkim o Biblii. Ona jest głównym przedmiotem i tematem jego zainteresowań. Książka ta zrodziła się z wielkiej miłości do tej jedynej na świecie książki, którą interesują się dziś niemal wszyscy ludzie: uczeni i ludzie prości, wierzący i ateści, ludzie obojętni i fanatycy religijni. I właśnie dlatego, że interesują się nią wszyscy, wypowiadają różne o niej zdania. Zaistniała zatem paląca potrzeba, żeby ukazać Biblię we właściwym świetle i odpowiedzieć na często bardzo dyletanckie oraz pozbawione wszelkich naukowych podstaw sądy i opinie o Piśmie św.

Ks. prof. J. Kudasiewiczowi, znakomitemu bibliście i znawcy tej problematyki, należy się za tę książkę nie tylko uznanie ale równocześnie szczerą i serdeczną wdzięczność. Autor połączył bowiem w tej pracy dwa zasadnicze elementy: wielką swoją erudycję z niezwykle pięknym i przekonującym językiem. Właśnie dzięki tym zaletom czyta się tę książkę z wielkim zainteresowaniem, i z tym przekonaniem, że ona naprawdę coś daje i czegoś uczy. Jak sam Autor zaznacza (s. 14) książka jest próbą dania odpowiedzi na konkretne pytania a także i zarzuty stawiane Biblii. Należy tu podkreślić, że Autor wnioski swoje i argumentację opiera o wszelkie dostępne mu dzieła, a zatem o najnowsze osiągnięcia nauk historycznych, przyrodniczych, archeologicznych i literackich. Jako egzegeta katolicki sięga też po argumenty do Tradycji Kościoła, po wypowiedzi największych autorytetów w tej sprawie (zarówno katolickich jak i akatolickich), odwołuje się do dokumentów soborowych (szczególnie do Konstytucji o Objawieniu) jak również i do encyklik biblijnych, szczególnie ostatnich papieży. To wszystko razem wzięte sprawia, że książka prof.